

misschien zijn ze lekker?

Het is uiteraard niet mogelijk om met het verzamelen van kattenvangstfoto's een betrouwbaar gebiedsdekkend beeld te krijgen van de verspreiding van kleine zoogdieren. Toch is het verzamelen van waarnemingen op deze manier waardevol, omdat hiermee atlas- of kilometerhokken kunnen worden gevuld op plaatsen waar meestal geen muizenonderzoek plaatsvindt, zoals dicht bebouwd gebied (een trouwe inzender woont bijvoorbeeld in een nieuwbouwwijk in Spijkenisse en heeft daar twee soorten verzameld) of juist een open agrarisch polderlandschap. Zelfs voor een soort als de bosmuis of de huismuis konden dankzij de actie enkele nieuwe hokken worden gevuld. Interessant blijft ook de verspreiding van een soort als de rosse woelmuis op Voorne-Putten. Deze is eigenlijk alleen bekend van de duinen en de binnenduinstrand en ook op de verwachtingswaardekaart van de Zoogdierenwerkgroep Zuid-Holland blijft de verspreiding van de soort tot dit specifieke gebied beperkt. De kattenbezitters zijn over het hele eiland verspreid, maar de inzendingen van de rosse woelmuis zijn steeds afkomstig uit het reeds bekende gebied.

En dan nog de tijdsinzet. Het plaatsen van een oproep in de krant kost weinig tijd. Ook het beantwoorden van de e-mails met foto's hoeft niet veel tijd te kosten: vaak kan een standaard tekst worden gebruikt die gaat over de gefotografeerde soort. Het is leuk om te merken dat mensen die vaker een foto insturen zelf gaan meedenken over de soort die op de foto staat. Daardoor ontstaat een leuke e-mailwisseling die mensen –weliswaar op kleine

schaal– actief betreft bij het inventariseren van zoogdieren.

Woord van dank Voor het verzamelen van de gegevens wil ik graag de inzenders van de kattenfoto's hartelijk bedanken. Jan Alewijn Dijkhuizen en Kees Mostert zijn minstens zo belangrijk, want zij hebben intensief geholpen bij het op naam brengen van de ingestuurde soorten. Maar de allergrootste dank gaat uit naar het leertje van dappere 'veldwerkers': Alfred, Boris, Cocky, mijnheer Gijs, Joop, Lotje, Minetje, Mifune, Nel, Nozem, Petzl, Pinky, Pumba, Sam, Spot, Swieber, Tommy en Sid, die soms met tegenzin hun vangst moesten afstaan ten behoeve van de foto.

Naschrift: Kort na het inleveren van dit artikel aan de redactie van Zoogdier werd de auteur gebeld door een mevrouw uit Helvoetsluis. Haar kat had een vleermuis mee naar huis genomen. Het dier leefde nog en de vrouw wist niet goed wat ze ermee aan moest. Ze had het dier -op advies van een medewerker van de ge-

*meente- in een plastic bakje gedaan met een vochtige doek. Toen de vleermuis werd opgehaald, bleek dat het om een gewone dwergvleermuis (*Pipistrellus pipistrellus*) ging. De vleermuis had een kleine wond in zijn zij, maar zag er verder gezond uit. Nadat het dier gevoed was met water en muggen (die met graagte naar binnen werden geschrokt) kroop de vleermuis weg onder het dakbeschot van het huis van de auteur. Een dag later was het dier gevlogen...*

Verder lezen?

- Mostert, K. en J. Willemsen, 2008: Werkatlas verspreiding zoogdieren in Zuid-Holland, Stichting Zoogdierenwerkgroep Zuid-Holland, Delft (www.zwgzh.nl)
- Mostert, K. en J. Willemsen, 2009: Verwachtingskaart rosse woelmuis (*Microtus glareolus*), Stichting Zoogdierenwerkgroep Zuid-Holland (www.zwgzh.nl)

Bonte mol Je ziet niet vaak een levende mol. Soms zie je de grond bewegen en een molshoop ontstaan, soms zie je er ook wel eens schuifelend de weg oversteken of zwemmend een poldersloot. Met twee poezen, die geen mol-len lusten hebben maar ze wel vangen, hebben we ook wel eens een levende mol in huis. Maar nog nooit zag ik een koebonte mol tot de hond van de buurman deze doodbeet. Misschien zit er wel meer kleur onder de grond dan wij weten. Hij/zij is begraven in Naturalis in Leiden.

Niels Daan

Bonte mol in 2009 gevangen door de hond van de buurman (kmhok 39-54-35; RD- grid 157.9-429.9).

Foto Niels Daan

